

EVANGELIE

In de tempel brachten de Schriftgeleerden een vrouw bij Jezus. „Meester, deze vrouw is op heterdaad betrapt met een andere man dan haar echtgenoot. Volgens de wet van Mozes moeten we haar doden.” Ze wilden Jezus op de proef stellen. Als Hij nu tegen de wet van Mozes zou ingaan, konden ze Hem aanklagen. Na lang aandringen antwoordde Jezus: „Wie van jullie zonder zonde is, mag de eerste steen werpen.” Toen ze dat hoorden, dropen ze af. Jezus sprak tot de vrouw: „Waar zijn ze nu? Heeft niemand je veroordeeld?” „Niemand, Heer”, antwoordde de vrouw. „Ik veroordeel jou ook niet. Ga naar huis en zondig vanaf nu niet meer.”

naar Johannes 8, 1-11
Vijfde zondag in de veertigdagentijd

NIEMAND MET DE VINGER WIJZEN

De mannen die de vrouw bij Jezus brengen, voelen zich sterk omdat ze iemand hebben betrapt die iets fout deed. Als iedereen deze vrouw veroordeelt, zal Jezus dat ook moeten doen, denken ze. Maar als Jezus vraagt wie van hen zelf nog niet gezondigd heeft, zingen ze snel een toontje lager. Jezus buigt hun oordeel om tot vergeving. Hij vraagt van ons om hetzelfde te doen. Moeten we dan overal de spons over vegen? Nee hoor, maar het is wel eerlijk even in je eigen hart te kijken vooraleer je slechte dingen over iemand vertelt. Laten we daar eens over nadenken in deze veertigdagentijd. Vroeg of laat heb jij ook een tweede kans nodig.

EVEN OVERWAAIEN UIT UGANDA

Zodra we de schoolpoort openen, kijken we in de ogen van een lachend zwart meisje op stelten. Een ander Afrikaans meisje zoekt op een houten fietstuig voorbij. De Sint-Michiëlsschool in Brecht telt vandaag twaalf extra leerlingen. Ze kwamen drie dagen voordien met het vliegtuig uit Uganda.

„Ze houden van voetballen en fietsen”, vertelt Juliet. „En ze zijn heel gelovig”, zegt Floor.

Julian (11) is een van hen. „In Uganda heb ik geen fiets, maar ik leer het hier snel”, lacht ze.

De Ugandese meisjes hebben heel kort haar. „Ze voelen voortdurend aan onze lange haren”, lacht Maureen. Priscah zit te bibberen op de bank. „Brrr, wat is het koud in België!” Een zomers rokje en blote benen blijken niet zo'n goed idee, maar het is nu eenmaal hun schooluniform. De jongens hebben het snel warm. Ze spelen een partijtje voetbal: thuismatch België-Uganda, klinkt het.

Voor de Ugandese kinderen is dit hun eerste reis. Ze verblijven in Nederland, waar ze drie weken lang oefenen voor een musical met de Nederlandse KISI-kids. Of ze hun ouders dan niet missen? „In Uganda zijn we op internaat en gaan we eenmaal om de drie maanden naar huis”, vertelt Elisabeth.

De bel gaat. Priscah springt op. Want een schoolbel, dat kennen ze in Uganda ook.

Na de middagpauze zijn de kinderen welkom in het zesde leerjaar. Als ze vertellen dat in Uganda slechts twee procent van de gezinnen stromend water en elektriciteit heeft, willen de zesdeklassers weten waar ze hun water dan wel vandaan halen. Esther toont hoe ze naar de bron stapt, een jerrycan vult en op het hoofd weer huiswaarts brengt, een halve kilometer ver.

De Afrikaanse kinderen lijken wel kleine missionarissen. Ze zingen een lied over Jezus in het Swahili en dansen ter ere van God. De Vlaamse kinderen zwaaien enthousiast mee.

„Zullen wij hen ook een liedje leren?”, vraagt de juf. 'Vrolijke, vrolijke vrienden' klinkt het in koor. „Ik vind het hier best leuk”, zegt Bridget (9). Een dikke

sweater met kap houdt haar warm. Elisabeth smult van een koekje. Lekker? „Ja hoor, maar in Uganda bakken we ze wel zelf”, lacht ze. „Gek dat jullie zo veel chocolade eten, terwijl de cacao toch uit Afrika komt.”

Even voor de bel het einde van de schooldag inluidt, verzamelen alle kinderen op de speelplaats, waar de Ugandese kinderen verrassen met originele dansspasjes. De strooien rokjes in de kleuren van de Belgische vlag wapperen vrolijk mee.

Dan volgen de geschenken: een boekentas, kleurpotloden en een step. „Onze gang staat er vol van, allemaal voor de kinderen in Uganda”, roept de directeur door de micro. Er worden armbandjes uitgedeeld. 'IK, JIJ EN WIJ', staat erop. „Zo zullen we elkaar nooit vergeten.”

Martine CROONEN Handjeklap: ook in Uganda gekend. © Martine Croonen

De Ugandese kinderen trotseren de Vlaamse koude voor een typisch Afrikaanse dans. © Martine Croonen

WIT EN ZWART

Klaar voor een wit-zwart opdracht? Zoek de tegenstellingen van de opgegeven woorden en plaats de eerste letters van de tegenstellingen op een rij. Lees van rechts naar links. En?

DUWEN – IN – BOVEN – ONFAIR ❖ ALTJD – ONEFFEN – ONEINDIG ❖ DOM – IETS – VALS – ONERVAREN ❖ KORT – VLOED – TAM
❖ WILD – WARM – UITZETTEN – RIJK – LELJK ❖ ALTJD – NERGENS – DUBBEL – KROM – ONEVEN – DUN – LAATST – UITADEMEN